

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 27 listopada 2019 r.

Poz. 6823

WYROK NR II SA/WR 319/19
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 6 sierpnia 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędziowie:

Sędzia WSA Anna Siedlecka (spr.)

Sędzia WSA Olga Białek

Sędzia WSA Gabriel Węgrzyn

Protokolant:

asystent sędziego Małgorzata
Szymańska

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2019 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Miejskiej w Żarowie
z dnia 6 listopada 2018 r. nr LVIII/400/2018
w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego dla obrębu Kruków, gmina Żarów

**stwierdza nieważność § 10 pkt 11 we fragmencie „RM”,
§ 19 ust. 4 pkt 2 lit. j we fragmencie „MNR8”, § 21 ust. 1
we fragmencie „U1”, § 21 ust. 3, § 34 ust. 2 pkt 2 lit. a,
§ 36 ust. 3 pkt 6 oraz załącznika graficznego w części obejmującej
tereny oznaczone symbolem „U1” zaskarżonej uchwały.**

Uzasadnienie

Pismem z dnia 16 maja 2019 r. Wojewoda Dolnośląski wniósł skargę na uchwałę nr LVIII/400/2018 Rady Miejskiej w Żarowie z dnia 6 listopada 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębu Kruków, gmina Żarów.

Skarżący organ nadzoru, działając na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r. poz. 506) oraz art. 50 § 1, art. 54 § 1 i art. 200 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302) wniósł o :

1) stwierdzenie nieważności:

- § 10 pkt 11 we fragmencie „RM”,
- § 19 ust. 4 pkt 2 lit. j we fragmencie „ MNR8”,
- § 21 ust. 1 we fragmencie „ U1”,
- § 21 ust. 3 oraz załącznika graficznego w części obejmującej tereny oznaczone symbolem „U1”,
- § 34 ust. 2 pkt 2 lit. a,
- § 36 ust. 3 pkt 6 zaskarżonej uchwały

2) zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Radzie Miejskiej w Żarowie zarzucono podjęcie:

- § 10 pkt 11 we fragmencie „RM”, § 19 ust. 4 pkt 2 lit. j we fragmencie „MNR8”, § 21 ust. 1 we fragmencie „ U1”, § 21 ust. 3 oraz załącznika graficznego w części obejmującej tereny oznaczone symbolem „U1” uchwały z istotnym naruszeniem art. 20 ust. 1 zd. 2 i art. 15 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2018 r. poz. 1945), polegającym na naruszeniu zasad sporządzenia planu miejscowego poprzez zawarcie w części tekstowej planu wykluczających się wzajemnie regulacji uniemożliwiających wykonanie uchwały,

- § 34 ust. 2 pkt 2 lit.a i § 36 ust. 3 pkt 6 uchwały z istotnym naruszeniem art. 20 ust. 1 zd. 2 i art. 15 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym art. 28 ust. 1 oraz § 4 pkt 1 i § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. nr 164, poz. 1587, z późn. zm.), polegającym na naruszeniu zasad sporządzania planu miejscowego poprzez niezachowanie spójności pomiędzy częścią tekstową i częścią graficzną planu.

W uzasadnieniu skarżący wyjaśnił, że upłynął 30 dniowy termin doręczenia organowi nadzoru przedmiotowej uchwały, zgodnie z art. 93 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, organ nadzoru nie może we własnym zakresie stwierdzić nieważności przedmiotowej uchwały Rady (w ww. zakresie). Mając na uwadze powyższe skarga jest zasadna.

Przedmiotowa uchwała obarczona jest wadą prawną polegającą na zawarciu w części tekstowej planu wykluczających się regulacji uniemożliwiających wykonanie uchwały. W ustaleniach szczegółowych planu w § 10 pkt 8 lit. d tir. drugie oraz w § 10 pkt 11 lit. c wprowadzono sprzeczne ustalenia dla dachów obiektów gospodarczych na terenach RM. Podobnie w § 19 ust. 4 pkt 2 lit. h oraz w § 19 ust. 4 pkt 2 lit. j dwukrotnie uwzględniono teren MNR8, ustalając dwie różne wartości dotyczące maksymalnej intensywności zabudowy. Zaś w § 21, dokonując ustaleń dla terenów oznaczonych symbolem U1 i U2 , w ust. 2 i 3 dwukrotnie uwzględniono teren U2, ustalając tym samym w odmienny sposób parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy dla tego samego terenu. Jednocześnie dla terenu oznaczonego w tekście symbolem U1 nie określono parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy.

Postępowanie nadzorcze dotyczące przedmiotowej uchwały ujawniło zatem, że w treści uchwały zostały zawarte uregulowania wzajemnie się wykluczające, w części niezgodne z rzeczywistą intencją Rady Miejskiej w Żarowie, co wynika z wyjaśnień Przewodniczącego Rady udzielonych w postępowaniu nadzorczym.

Ponadto w § 34 ust. 2 pkt 2 lit. a uchwały wskazano, że w największym miejscu minimalna szerokość drogi KDD1 wynosi 5 m. Podobnie zgodnie z § 36 ust. 3 pkt 6 w największym miejscu minimalna szerokość drogi KDr11 wynosi 5,3 m. Tymczasem obie drogi na rysunku planu w największym miejscu mają szerokość ok. 4 m.

Odmienne ustalenia w treści planu oraz na załączniku graficznym powodują, że uchwała nie tylko jest nieczytelna, ale również narusza zasady sporządzania projektu planu. Mając na uwadze również wyjaśnienia Przewodniczącego Rady, iż „podana omyłkowo minimalna szerokość dla dróg jest podana z prawidłowego wymiarowania podanego na rysunku plany, jednakże omyłkowo nie w miejscach najwyższych” zasadnym jest stwierdzenie nieważności zaskarżonych fragmentów uchwały.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w Żarowie uznała zasadność skargi Organu Nadzoru, wnosząc o jej uwzględnienie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Przy ocenie uchwał w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Sąd zobligowany jest do kontroli zaskarżonej uchwały w kontekście przesłanek wymienionych w art. 28 ust. 1 u.p.z.p.. Stosownie bowiem do treści tego przepisu istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Pod pojęciem procedury planistycznej należy rozumieć kolejno podejmowane czynności planistyczne określone przepisami ustawy, gwarantujące możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (składanie uwag i wniosków) i kontroli legalności przyjmowanych rozwiązań w granicach uzyskiwanych opinii i uzgodnień. Pojęcie zaś zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wiąże się z merytorycznymi wartościami i wymogami kształtowania polityki przestrzennej.

Uwzględniając powyższe i mając na względzie zarzuty Wojewody Dolnośląskiego wobec zaskarżonej uchwały wskazać należy, że Sąd uznał zarzuty skargi za zasadne, co skutkowało stwierdzeniem nieważności zakwestionowanych paragrafów uchwały.

Sąd doszedł do przekonania, że Rada Miejska w Żarowie umieszczając w ustaleniach planu miejscowego postanowienia dotyczące geometrii dachu dla obiektów gospodarczych na terenach RM dwukrotnie unormowała tą kwestię w sposób odmienny, zarówno w § 10 pkt 8 lit. d tiret drugie jak i w § 10 pkt 11 lit. c. Podobnie w § 19 ust. 4 pkt 2 lit. h oraz w § 19 ust. 4 pkt 2 lit. j dla terenu MNR8 wprowadzono dwa odmienne uregulowania dla intensywności zabudowy, tj. od 0 do 0,6 i od 0 do 0,9. Również w § 21 w ust. 2 i ust. 3 dla terenu oznaczonego symbolem U2 wprowadzono sprzeczne ze sobą ustalenia. Oznacza to, że należało stwierdzić nieważność § 10 pkt 11 lit. c we fragmencie „RM” oraz §§ 21 w ust. 2 i 19 ust. 4 pkt 2 lit. j we fragmencie „MNR8” i § 21 w ust. 3 albowiem unormowania w nich zawarte naruszają w sposób kwalifikowany zasady prawidłowej legislacji a także przepis art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu - wprowadzając podwójne unormowania dla tego samego terenu. Plan miejscowy powinien być bowiem sformułowany w sposób jednoznaczny, pozwalający adresatowi prawidłowe odczytanie jego treści.

Odnosnie terenu oznaczonego symbolem U1, słusznie Organ Nadzoru zarzucił, iż plan miejscowy nie zawiera obowiązkowych ustawowych regulacji dotyczących określenia parametrów i wskaźników zabudowy, czym także narusza w sposób istotny przepis art. 15 ust. 2 pkt 5 u.p.z.p.

W pozostałym zakresie dotyczącym § 34 ust. 2 pkt 2 lit. a i § 36 ust. 3 pkt 6 zaskarżonego planu, uznać należy za w pełni słuszny zarzut Wojewody Dolnośląskiego co do rażącego naruszenia art. 15 ust. 2 pkt 1 i art. 20 ust. 1 zd. drugie u.p.z.p. poprzez stwierdzone rozbieżności pomiędzy zapisami części tekstowej a rysunkiem planu odnosnie dróg KDD1 i KDr11 w zakresie ich minimalnych szerokości. Eliminując w powyższym zakresie zapisy części tekstowej, pozostaną w m.p.z.p. unormowania jednoznaczne. W tym stanie rzeczy, Sąd w składzie rozpoznającym sprawę, na podstawie art. 147 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi orzekł, jak w sentencji.